

denne Lejlighed ikke var den samme Afdeling Politi, der plejer at være i Tjeneste, naar Kvinderne gør et Fremstød mod Underhuset. »Gennem vore Sammenstød med disse Mænd fra Afdeling A, havde de lært at kende os og delvis forstaa, hvad vi stræber efter, og af den Grund behandlede de Kvinderne saa hensynsfuldt som muligt, medens de dog samtidig gjorde deres Pligt. Men de Mænd, med hvem vi ved denne Lejlighed stod Ansigt til Ansigt, var en hel anden Type, de var baade hensynsløse og usømmelige. — De forstod ikke at optræde korrekt i Embedsmedfør; man saa dem skoggerle og spotte de Kvinder, de mishandlede. De værste Brutaliteter synes dog at være begaaet af en Afdeling fra en af Forstæderne, der aabenbart bestod af kun halvt uddannede Mænd. Politiet havde til sin Hjælp denne Gang en Del civilklædte Personer.

Jeg saa et af Medlemmerne af Deputationen, *Mrs. Ada Wright*, forsøge paa at kæmpe sig frem. Flere Betjente greb hende, løftede hende fra Jorden og kastede hende tilbage i Mængden. Et Øjeblik efter saa jeg hende løbe frem igen. En Politibetjent slog hende med al sin Kraft. Hun faldt til Jorden. I næste Øjeblik var det Sted, hvor hun laa, omringet af kæmpende Mandskikkelser. Hun rejste sig, hun blev igen slaaet til Jorden. Jeg saa derefter en høj graahaaret Mand med Silkehat bane sig Vej til hende for at beskytte hende. Tre, fire Betjente greb ham og førte ham bort. Atter og atter saa jeg *Mrs. Wrights* høje lysklædte Skikkelse, og atter og atter blev hun slaaet til Jorden; hvor ofte ved jeg ikke. Det var et oprørende Syn. Det sidste jeg saa af hende var, at hun laa besvimet med Hovedet op imod en af Overhusets Mure, nær ved Indgangen. —

Aldrig, i alle de Forsøg vi har gjort paa at faa *Mr. Asquith* i Tale, har jeg set saa megen Tapperhed fra Kvindernes Side og saa megen Brutalitæt paa Politiets Side, støttet af enkelte civilklædte Mænd. Heldigvis var der dog blandt Mængden en Del brave Mænd, som hjalp Kvinderne frem, og som blottede Hovederne, naar de blev ført forbi af Politiet. — »Lad hende komme frem, hun har jo Ret til det«, raabte de, og de gav lydelig deres Indignation til Kende, naar Politiet i sit Overmod brød Kvindernes Bannerstænger sønder.

Et Sted blev Mængden ved at stille følgende Spørgsmaal til Politiet:

»Hvorfor behandles disse Kvinder saadan? Er deres Deputation en Ulovlighed, saa arrester dem straks. Er de i deres Ret, saa lad dem passere.«

Den Afdeling, *Mrs. Pankhurst* ledede, havde kæmpet sig frem til St. Stephens Indgang ved halv et Tiden. Der blev nægtet dem Adgang, men de stillede sig op og ventede. Kl. 3,30 blev *Mrs. Pankhurst* og Borgmester *Garrett Anderson* ført til Premierministerens Værelser, hvor hans Sekretær modtog dem for at sige dem, at *Mr. Asquith* ikke vilde høre dem. —

Kampen varede i seks Timer lige til Mødet i Underhuset hævdedes ved Sekstiden.

Der var da arresteret 117 Kvinder og 2 Mænd.

Bøger.

Gyrithe Lemche: Anadyomene. Gyl-dendal. Naar man læser *Gyrithe Lemche*, er man til Mode som hørte man Klokker ringe højt oppe i den klare Luft. Det er ikke Kirkeklokker. Det er ikke Fortids Malm, draget op af Jordens Skød, støbt i Fortids Form og stemt i naive, harmoniske Klange. Det maa være Fremtids Klokker; de klinger som af Glas, som af klareste Krystal; og kunde man se dem — maaske brød Sol sig mangefarvet i deres Prismer. *Gyrithe Lemche* har nylig udsendt en Bog: »Anadyomene og andre Fortællinger«. Sidst i Bogen læses om »Retfærdighedens By«. Forf. taler deri til os om to Søstre: Barmhjertigheden og Retfærdigheden. Søster Barmhjertigheds Regimente er forbi. Søster Retfærdighed regerer og indretter Samfundet. Retfærdigt, ja og koldt, ubarmhjertigt. Saa kommer Søster Barmhjertighed, fattig, gammel og graa og besøger Retfærdighedens By, og hun føler Gru ved Retfærdighedens udmærkede og stolte Resultater. Hun bringer lidt gammeldags Trøst hist og her i Smug til Barnet, til den syge og til den gamle og drager saa atter sin Vej — dog med et svagt Haab om efter Aars Forløb at komme tilbage og tage Byen — Livet — i Besiddelse sammen med Søster Retfærdighed i Harmoni og til Lykke for Menneskene.